

Posudek oponenta na diplomovou práci

Petra Šulcová

Transformace druhého bydlení v CHKO Kokořínsko

Diplomová práce navazuje na dlouhodobé výzkumy druhého bydlení a doplňuje mozaiku modelových území o další „populární“ region, dříve již sledovaný. Cíle práce si autorka stanovila především v pokusu nalézt rozdílnosti v proměnách druhého bydlení v částech s rozdílným historickým a demografickým dědictvím – v části sudetské a nesudetské.

Diskuze literatury je tradiční, zaměřená na české zdroje, docela pečlivě zpracovaná, vzhledem ke stěžejnímu tématu by si možná větší pozornost a skutečnou diskuzi zasloužila literatura zaměřená demograficky a „sídelně-geograficky“, s historickým předválečným i poválečným teoretičtějším zarámováním, toto je ale zčásti provedeno v kap. 4. Kap. 2.5. bych nazval jednodušeji – např. „Metodická literatura“. Metodické postupy jsou vysvětleny pečlivě, včetně problémů s terénním šetřením (10 % objektů), dotazování zastupitelů obcí pokládám za velmi úspěšné (93 %). Vymezení pojmu druhé bydlení bych spíše přiřadil k diskuzi literatury o tomto tématu. Kapitoly 5 a 6 jsou obecným vstupem k vlastním výsledkům v kap. 7. Velmi pracné a pečlivě zpracované jsou výsledky terénních šetření – hlavně podrobné mapy, zachycující skutečný stav využívání objektů (zajímavé by bylo porovnání s Registrem staveb), výsledky dotazníkového šetření a interview. Srovnání s výsledky Trojanové (2003) ukázaly minimální změny. Při vysvětlování srovnatelnosti Kokořínska a Svitavska, i v závěru, bych nesouhlasil s názorem, že Kokořínsko nepatří k typickým oblastem pro individuální rekreaci – celá práce vlastně vyplývá mj. z faktu, že se jedná o jednu z dominantních funkcí území (což se o Svitavsku zřejmě říci nedá). Závěr, dle mého názoru, někde příliš detailně opakuje hlavní výsledky, chybí možnosti dalšího využití a rozpracování práce, náznak nových témat. Vůbec detailní výsledky a srovnání na základě přesné metodiky (až „mustru“) mohou působit až poněkud technokraticky a je možno se ptát, s jakým hlubším záměrem vlastně byly podrobněji analyzovány a komentovány?

I po formální stránce je vidět snaha autorky o preciznost, občas je znát poněkud „neučesaný“ styl, spojení. Z detailů: u obr. 1 není zřetelná hranice okresu Mělník (a ke kterému roku? - zdroj je z 1930). Jiný font poznámek pod čarou se objevuje na str. 12 a 47. Autor Leszczycki – str. 23 se píše s „i“, občas přebývají mezery za desetinnou čárkou u % (s. 28, s. 100), dvojtečka na začátku řádku (s.114). Zdroj u dotazníku by měl být uveden primární, tj. zřejmě: upraveno, Fialová 1992. Proč některé obce mají schéma rozložení objektů v příloze a nemají svou kapitolku jako ostatní? Fotografie jsou pěkné, ilustrativní, dobře by působil krátký komentář, vysvětlující důležitost jejich zařazení.

Celkově lze říci, že autorka prokázala schopnost základní vědecké práce, velmi pracně a pečlivě využila různé metody terénního šetření k detailnímu vysvětlení i zakreslení výsledků. Možná však, že pracnost práce převyšuje závažnost výsledků a vlastní kreativitu, možnosti dalšího využití práce a „posunu“ ve vědeckém poznání problematiky. Autorka však prokázala dlouhodobý zájem o sledovanou problematiku a velkou pracovní odpovědnost. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 28. dubna 2010.

RNDr. Jiří Vágner, Ph.D.
oponent diplomové práce